

فصلنامه علمی-ترویجی پدافند غیرعامل
سال پنجم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۳، (پیاپی ۱۷): صص ۴۱-۵۰

امن سازی نرم افزار مبتنی بر کدنویسی امن

سلیمان جرجم^۱، مهدی دهقانی^۲

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۴/۰۵

تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۰/۱۶

چکیده

امنیت نرم افزار به روش های تولید نرم افزارهای امن می پردازد. مفاهیمی که برای امنیت نرم افزار اهمیت دارد شامل مدیریت مخاطرات سامانه، زبان و بستر برنامه نویسی، ممیزی نرم افزار، طراحی برای امنیت و آزمون های امنیتی است. به بیان دیگر، رعایت تمهیدات امنیتی در فرآیند تولید نرم افزار را می توان پدافند غیرعامل در حوزه نرم افزار دانست. در اغلب موارد، اشتباهات برنامه نویسی که به سادگی قابل اجتناب هستند، منجر به بروز آسیب پذیری های قابل سوءاستفاده در نرم افزارها می شوند. بررسی ها و تحلیل های صورت گرفته که بر روی هزاران آسیب پذیری گزارش شده انجام شده است، نشان می دهد که اکثر آسیب پذیری ها از تعداد کمی خطاهای برنامه نویسی عمومی ناشی می شوند. ما می دانیم که هر چه زودتر یک آسیب پذیری کشف شود، برطرف نمودن آن آسان تر و ارزان تر می باشد. بکارگیری چرخه حیات توسعه نرم افزار امن که امنیت را در هر مرحله از توسعه برای شناسایی اولیه آسیب پذیری های بالقوه رسیدگی می نماید، در امن سازی نرم افزار اهمیت زیادی دارد. بنابراین توسعه دهندگان بایستی درک صحیحی از روش های کدنویسی امن برای کاهش خطاهای امنیتی و توسعه مناسب برنامه های کاربردی امن داشته باشند. این مقاله رهنمون هایی برای کدنویسی امن پیشنهاد می دهد.

کلیدواژه ها: کدنویسی، امنیت، زبان های برنامه نویسی، پدافند غیرعامل، سرریز بافر، آسیب پذیری

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه جامع امام حسین (ع) sjorjam@ihu.ac.ir - نویسنده مسئول

۲- مربی و عضو هیئت علمی دانشگاه جامع امام حسین (ع) mdehghany@ihu.ac.ir

۱- مقدمه

هزینه برای سازمانی که نرم‌افزاری حاوی آسیب‌پذیری امنیتی منتشر می‌سازد، بسیار زیاد است. لذا با توجه به اینکه یکی از اهداف مهم پدافند غیرعامل تقلیل آسیب‌پذیری‌ها و کاهش خسارات و صدمات تأسیسات، تجهیزات و نیروی انسانی مراکز حیاتی، حساس و مهم نظامی و غیرنظامی کشور در برابر تهدیدات و حملات دشمن، و نیز بلایای غیر طبیعی می‌باشد [۱]. اجتناب از این قبیل آسیب‌پذیری‌ها نیازمند آگاهی رسانی و تعهد در بخشی از سازمان است که برنامه‌های کاربردی نرم‌افزاری را توسعه می‌دهد.

اغلب کلاس‌های برنامه‌نویسی ابتدا به سبک کدنویسی خوب^۱ تاکید می‌کنند، که در واقع همان کدنویسی امن می‌باشند [۲]. نوشتن کد امن از جمله بخش‌های ضروری توسعه نرم‌افزاری امن می‌باشد. بررسی‌ها و تحلیل‌های صورت گرفته که بر روی هزاران آسیب‌پذیری گزارش شده انجام شده است، نشان می‌دهد که اکثر آسیب‌پذیری‌ها از تعداد کمی خطاهای برنامه‌نویسی مشترک ناشی می‌شوند [۳].

برای ایجاد زمینه ورود به بحث، از تعاریف زیر استفاده می‌گردد:

- رخنه امنیتی، نقضی در برنامه کاربردی یا اجزاء نرم‌افزار می‌باشد که وقتی با شرایط لازم ترکیب می‌گردد، می‌تواند موجب آسیب‌پذیری نرم‌افزاری شود [۴].
- آسیب‌پذیری، هر ویژگی از یک سیستم کامپیوتری است که امکان نقض خط مشی‌های امنیتی آن سیستم را به فرد یا افرادی بدهد [۵].
- بهره‌برداری، بخشی از نرم‌افزار یا روشی است که از آسیب‌پذیری‌های امنیتی برای تجاوز به سیاست امنیتی آشکار به کار گرفته می‌شود [۴].

۲- تأثیر آسیب‌پذیری‌ها و هزینه‌های مرتبط

برابر گزارش‌های موسسه ملی استاندارد و فناوری^۲، تا کنون بیش از ۱۵۰۰۰ آسیب‌پذیری گزارش شده و به بانک اطلاعاتی آسیب‌پذیری‌ها و افشاء شده‌های مشترک^۳ اضافه شده اند. رشد تعداد آسیب‌پذیری‌های گزارش شده موجب افزایش نگرانی‌ها شده

است. شیوه توسعه ضعیف، سبب بروز عیوب و ایجاد آسیب‌پذیری‌های بسیار مهم می‌گردد. اغلب اوقات، برنامه نویس نمی‌تواند این آسیب‌پذیری‌ها را در مراحل آغازین چرخه توسعه شناسایی نماید. زمانی که محصول روانه بازار گردید، برخی آسیب‌پذیری‌ها احصاء و توسط محققین گزارش می‌شود. آسیب‌پذیری‌هایی که توسط نفوذگران یا مهاجمین کشف و مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند معمولاً تا زمانی که خسارت قابل توجهی به بار نیاورند، مورد توجه قرار نمی‌گیرند. و حالا زمانی برای توسعه و ارائه یک وصله^۴ جهت رفع یک آسیب‌پذیری است. زمانی که یک وصله در دسترس قرار می‌گیرد، بایستی با سامانه‌ها یا برنامه‌های کاربردی جاری برای برطرف نمودن مشکل امنیتی پیکربندی گردد. در هر حال، این نوع از سامانه مدیریت وصله برای چندین مورد آسیب‌پذیری خیلی کاربردی نیست. نخست اینکه، فرآیند طولانی جهت توسعه و انتشار وصله لازم می‌باشد و دوم اینکه، احتمال دارد که وصله با سامانه یا برنامه کاربردی موجود منطبق نباشد و از این رو، نمی‌توان بدون آزمایش در یک محیط ویژه آن را مستقر نمود. شکست در پیکربندی صحیح وصله امنیتی می‌تواند موجب بروز یک موضوع بحرانی امنیتی گردد.

عموماً، تأثیر آسیب‌پذیری و مدیریت وصله شامل هزینه‌های

زیر می‌باشد:

- ارزیابی آسیب‌پذیری
- تولید و توسعه وصله
- بازیابی، نصب و آزمایش
- اعلام وصله
- پشتیبانی از موضوعات مدیریت وصله
- زمان توقف کاربرد وصله

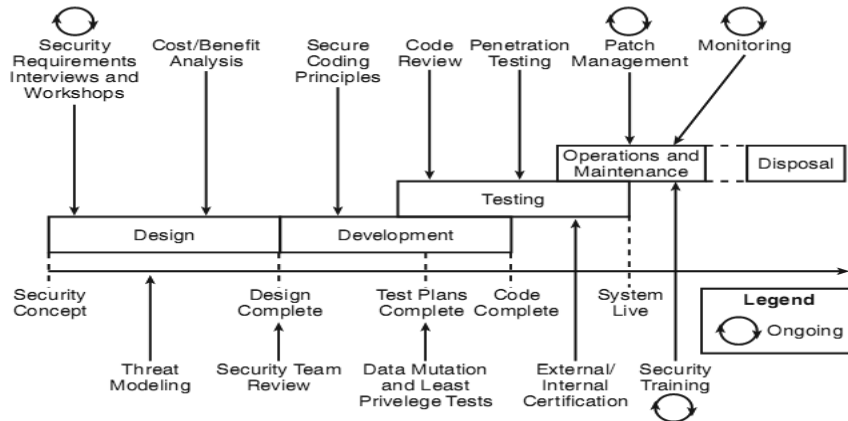
در واقع، زمانی که کلیه عوامل بررسی گردید، هزینه رفع یک موضوع امنیتی با توسعه و کاربردی نمودن یک وصله تقریباً ۶۰ برابر هزینه رفع اشکال^۵ امنیتی در مراحل آغازین SDLC می‌باشد [۶].

شکل (۱) چرخه حیات توسعه نرم‌افزار امن را نشان می‌دهد [۷].

هزینه مازاد ممکن برای شرکتی که نرم‌افزاری حاوی آسیب‌پذیری امنیتی را ارائه می‌دهد، وجود دارد. چنین الگوی

1- Good coding style
2- National Institute of Standard and Technology
3- Common Vulnerabilities and Exposures
4- Patch

Secure Software Development Life Cycle

شکل ۱- چرخه حیات توسعه نرم افزار امن [۷]

مخاطرات سامانه، زبان و بستر برنامه نویسی، ممیزی نرم افزار، طراحی برای امنیت و آزمون های امنیتی است. امنیت نرم افزار بیشتر مربوط

به طراحی امن نرم افزار و آموزش به تحلیل گران، معماران و پیاده سازان برای امنیت برنامه است.

اگرچه موضوع حفاظت از نرم افزار بعد از تولید آن در جای خود بسیار مهم است ولی باید توجه داشت که حفاظت از نرم افزاری که به دلیل نقص در تولید در مقابل حملات، آسیب پذیر است بسیار سخت تر از نرم افزاری است که در دل خود سازوکارهای حفاظتی برای مقابله با تهدیدهای موجود را دارد. مثال زیر این موضوع را روشن تر می سازد:

”با این که می توان از حملات سرریز بافر با استفاده از مشاهده ترافیک HTTP که از پورت ۸۰ می رسد، جلوگیری نمود (بعد از تولید نرم افزار) ولی راه حل بهتر، کدنویسی صحیح برای مقابله اصولی و بنیادی با حملات سرریز بافر در مرحله تولید نرم افزار است.“

۴- آسیب پذیری های شناخته شده ناشی از کدنویسی

در امنیت نرم افزار، واژه ”آسیب پذیری“ به ضعف یا نقص در کلیه مراحل تولید نرم افزار اشاره دارد که بلافاصله پس از بهره برداری، می توان سیاست امنیتی سازمان را نقض نمود و به مهاجم اجازه دسترسی غیرمجاز داد. در ادامه نگاهی اجمالی به برخی آسیب پذیری های معمول می اندازیم.

فعالیتی می تواند موجب خسارت به شهرت شرکت، ضرر به قیمت سهام و دیگر واحدهای ارزشی آن گردد.

۳-امن سازی نرم افزارها

نرم افزار اکنون یکی از اجزای اصلی تجارت قلمداد شده و بسیاری از جنبه های زندگی روزمره را فرا گرفته است. علیرغم رشد روزافزون نرم افزار و سرعت چشمگیر تولید نرم افزارهای کاربردی، هم چنان تولید نرم افزارهایی با قابلیت اعتماد بالا و امنیت قابل قبول از مشکلات اصلی در صنعت تولید نرم افزار به حساب می آید.

راه حل امن سازی نرم افزارها در دو ایده کلی نهفته است:

- در نظر داشتن امنیت در فرایند تولید نرم افزار (مهندسی نرم افزار امن)
- نفوذ و عیب یابی امنیتی و رفع نقایص با وصله های امنیتی پس از تولید

طبق گزارش گروه پاسخگویی رویدادهای رایانه ای^۱، ۱۰ نقطه ضعف شناخته شده معروف، دلیل اصلی ۷۵٪ مشکلات امنیتی گزارش شده در نرم افزارها است. بنابراین می توان گفت که اگر تولید کنندگان نرم افزار با این ده مشکل امنیتی آشنایی داشته باشند و در تولید نرم افزار آن ها را رعایت کنند، حدوداً ۷۵٪ مشکلات امنیتی نرم افزارها کاهش می یابد [۸].

امنیت نرم افزار در مورد روش تولید نرم افزارهای امن است. مفاهیمی که برای امنیت نرم افزار اهمیت دارد شامل مدیریت

```
/** Example of Integer Overflow */
```

```
short int number =0;
char buffer[large_value];

while (number <MAX_NUM)
{
number +=getInput(buffer+number);
}
```

شکل ۳- آسیب پذیری سرریز عدد صحیح

۴-۳- حملات رشته قالب^۴

این حمله زمانی رخ می‌دهد که داده تامین شده توسط کاربر از رشته ورودی، توسط برنامه کاربردی به عنوان یک دستور ارزیابی گردد؛ به روشی که یک مهاجم می‌تواند داده را از stack فراخوانی کند، کد دلخواه را اجرا کند یا اطلاعات را افشاء نماید. ورودی نامناسب ممکن است حاوی پارامترهای رشته‌ای قالب نظیر %x یا %n باشد؛ اغلب، زبان‌های آسیب‌پذیر C و C++ می‌باشند. اگر آرگومان ورودی حاوی یک پارامتر رشته‌ای مانند %x یا %n باشد، برنامه خروجی غیرمنتظره‌ای را چاپ خواهد کرد. در شکل (۴) استفاده از printf(argv[1]) به جای printf("%s", argv[1]) موجب بروز یک آسیب‌پذیری رشته قالب جدی می‌گردد.

```
/** Example of Format String Attack */
```

```
Int main(int args, char *argv[])
{
Printf(argv[1]);Return 0;}

```

شکل ۴- آسیب‌پذیری حملات رشته قالب

۴-۴- تزریق دستور^۵

تزریق دستور دستور زمانی رخ می‌دهد که داده نامناسب درون ورودی جاسازی شده و به پوسته^۶ (یا یک مفسر زبان) انتقال یابد. در نتیجه، ورودی به عنوان گونه‌ای از انواع دستورات تفسیر می‌گردد. برنامه‌هایی که در زبان‌هایی نوشته می‌شوند که نمی‌توانند اعتبارسنجی ورودی مناسبی انجام دهند ممکن است در برابر این نوع حملات آسیب‌پذیر باشند.

برنامه دستور یونیکس "head filename" را اجرا می‌کند و ۱۰ خط اول فایل را که به عنوان ورودی داده شده است نمایش می‌دهد. "strcat" دستور را با نام فایل الحاق می‌کند و دستور "system" آن را اجرا می‌نماید. از آنجا که اعتبارسنجی ورودی وجود

```
/** Example of Buffer Overflow */
```

```
Int main(int argc, char const *argv[])
{
Char buffer1[5]="VXYZ";
Char buffer2[5]="PQRS";
strcpy(buffer2, argv[1]);
Printf("buffer1: %s, buffer2: %s\n", buffer1,
buffer2);}

```

شکل ۲- آسیب‌پذیری سرریز بافر

۴-۱- سرریز بافر

سرریز بافر زمانی رخ می‌دهد که ورودی یک برنامه اجازه می‌یابد تا داده‌ای را در حافظه اختصاص یافته^۱ بنویسد. مهاجم می‌تواند کنترل کامل برنامه کاربردی را به دست آورد یا اینکه برنامه را از طریق بهره‌برداری از سرریز بافر در هم شکند.^۲ زبان‌های C و C++ معمولاً تحت تأثیر قرار می‌گیرند. برخی زبان‌ها، مانند جاوا، C# و ویژوال بیسیک دارای ساز و کار بررسی محدوده یک آرایه و انواع رشته‌ای بومی می‌باشند، که معمولاً از دسترسی مستقیم به حافظه ممانعت می‌کنند. از این رو، این زبان‌ها کمتر در معرض سرریزهای بافر قرار می‌گیرند.

در شکل (۲)، آرگومان بدون بررسی اندازه‌اش در buffer^۲ کپی می‌شود. این ریزش منجر به آسیب‌پذیری سرریز بافر می‌گردد.

۴-۲- سرریز عدد صحیح^۳

سرریز عدد صحیح، زمانی رخ می‌دهد که متغیر صحیح تلاش می‌کند تا مقداری بزرگتر از دامنه معتبر را به عنوان نتیجه یک عملیات ریاضی ذخیره نماید [۹]. C و C++ زبان‌های نامنی هستند و مستعد تبدیل یک سرریز عدد صحیح به یک سرریز بافر می‌باشند. برخی زبان‌ها، از قبیل جاوا و Ada، یک بررسی‌کننده نوع عدد صحیح را پیاده‌سازی می‌کنند، که تا حد زیادی منجر به کاهش خطر می‌گردد. در شکل (۳)، ممکن است متغیر عدد صحیح "number" پیوسته مقادیر کوچک‌تر از MAX_NUM ایجاد نماید و در نتیجه، باعث سرریز عدد صحیح شود. این سناریو همچنین به تعداد ۱-MAX_Num بایت از متغیر buffer را بازنویسی خواهد کرد.

- 1- Allocated memory
- 2- Crash a program
- 3- Integer
- 4- Format String Attacks

- 5- Command Injection
- 6- Shell

وبسایت های نامطمئن دیگر ارسال نماید. اگر اعتبارسنجی ورودی سمت-سرور به درستی پیاده سازی نشده باشد، پس هر زبانی که برای ساختن برنامه های کاربردی تحت وب استفاده شود (برای نمونه، PHP، C#، VB.NET، ASP.NET، J2EE و صفحات سرور فعال (ASP)) در مقابل این نوع حملات آسیب پذیر است.

۴-۶- جعل درخواست cross-site

جعل درخواست cross-site (CSRF) زمانی رخ می دهد که کاربری مجبور به اجرای اقدامات ناخواسته در یک برنامه کاربردی تحت وبی گردد که مورد تایید آن قرار گرفته است. کلیه برنامه های تحت وبی که فقط از تایید اصالت ثابت (کوکی^۳ یا شناسه جلسه^۴) استفاده می کنند ممکن است از این قبیل حملات آسیب پذیرند. به وسیله مدیریت و کنترل نمودن این حمله، مهاجم می تواند کلیه انواع اقدامات که به سودش می باشد را اجرا نماید؛ برای نمونه سرمایه های موجود در حساب قربانی را به حساب مهاجم منتقل نماید.

شکل (۶) نمونه ای از CSRF را تشریح می نماید. در این سناریو، ابتدا قربانی گواهی نامه اتصال^۵ را به وبسایت مطمئن می فرستد. به محض تأیید هویت موفق مرورگر، وب قربانی کوکی های ارسال شده وبسایت مطمئن را ذخیره می کند. حال، اگر قربانی از سایت مضر بازدید نماید، سپس سایت حمله کننده می تواند یک حمله CSRF را بر علیه قربانی اقدام نماید. اساساً، سایت مضر از

ندارد، در شکل (۵) مهاجم می تواند دستور نامناسب را در ورودی تزریق نماید، مانند "hello.c; rm welcome.c".

اجرای این برنامه باعث نمایش بخش اول hello.c و حذف فایل welcome.c می گردد.

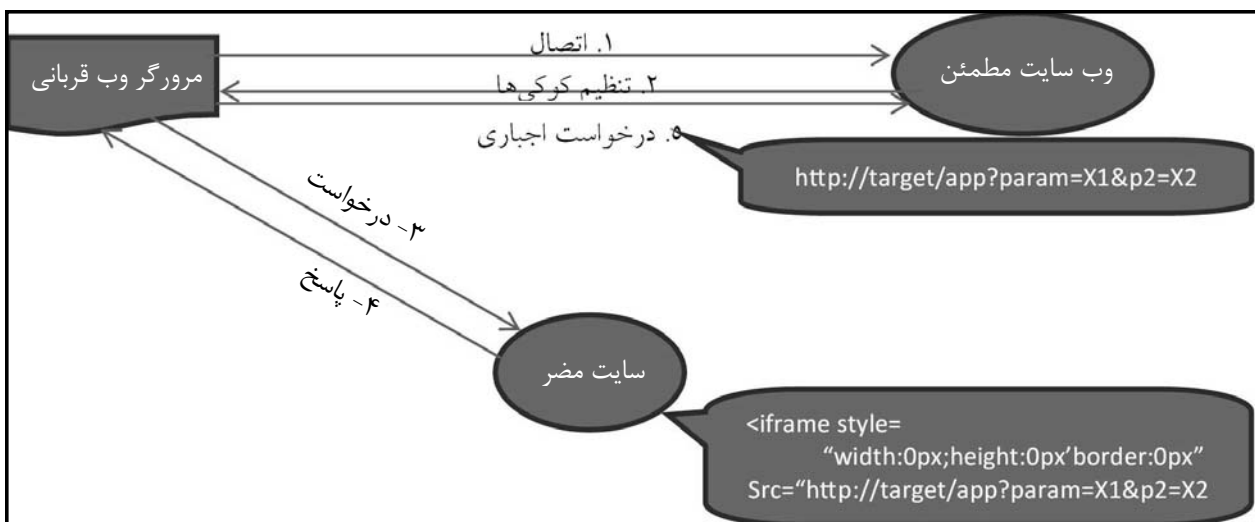
```
/** Example of Command Injection */
int main(char* args, char** argv)
{
    Char command[MAX]="head";
    strcat(command, argv[1]);
    system(command);}

```

شکل ۵- آسیب پذیری تزریق دستور

۴-۵- Cross-site scripting

یک آسیب پذیری (XSS) cross-site scripting معمولاً در برنامه های کاربردی تحت وب پیدا می شود که مهاجم داده نامناسب را به طریقی وارد می نماید که سازوکارهای کنترل دسترسی را کنار خواهد گذاشت. در نتیجه، داده نامناسب به مرورگر وب سرویس گیرنده منعکس می گردد (XSS ناپایدار) یا در سمت سرویس دهنده ذخیره می گردد (XSS پایدار)، و می تواند موجب سرقت اطلاعات حساس گردد، از قبیل کوکی ها (XSS پایه-DOM). با بهره برداری از این آسیب پذیری، مهاجم می تواند وبسایت ها را بدشکل^۱ نماید، حملات فیشینگ را اجرا کند، پیوندهای نامناسب را در صفحات وب مطمئن تزریق نماید یا اینکه اطلاعات محرمانه را به

شکل ۶- تشریح جعل درخواست cross-site

4- Session
5- login credential

1- deface
2- Cross-site request forgery
3- Cookie

شیء پیاده‌سازی شده داخلی از قبیل URL، مقدار قالب^۲، فایل، شاخه^۳ یا رکورد بانک اطلاعاتی داشته باشد. یک مهاجم می‌تواند با این روش ارجاعات را برای کسب دسترسی به اطلاعات حساس دستکاری کند. کلیه زبان‌هایی که از توسعه برنامه‌های کاربردی استفاده می‌کنند در مقابل این نوع حمله آسیب‌پذیر می‌باشند. مهاجم می‌تواند از "/." برای پرش از موقعیت جاری به شاخه هدف برای دسترسی به برخی فایل‌ها یا منبع حساس که او مجوز دسترسی ندارد استفاده نماید.

۴-۹- کنترل خطای نامناسب و نشت اطلاعات^۴

زمانی که یک برنامه‌نویس به درستی کنترل خطا را پیاده‌سازی نکند، برنامه کاربردی ممکن است درباره وضعیت داخلی، پیکربندی سامانه یا منابع (برای نمونه، سرویس‌دهنده وب Apache نسخه ۲.۲.۸) اطلاعاتی را منتشر نماید. این اطلاعات می‌تواند برای حمله به سامانه استفاده گردد. کنترل خطای نامناسب موجب از کار افتادن، خاتمه غیر عادی^۵، پایان دادن یا شروع مجدد برنامه می‌گردد و همگی مستعد برای ممانعت از سرویس‌دهی می‌گردند. اگر کنترل خطای نامناسب اتفاق بیفتد، زبان‌های برنامه‌نویسی از قبیل C#، VB.NET و جاوا، که از استثناات استفاده می‌کنند؛ زبان‌هایی نظیر C، C++، ASP و PHP، که از مقادیر برگشتی تابع خطا استفاده می‌کنند؛ و نیز سایر زبان‌های برنامه‌نویسی در برابر نشت اطلاعات آسیب‌پذیر هستند. پیغام خطای نامناسب ممکن است اطلاعات مهمی درباره وب سرور، سیستم عامل، شماره پورت و دیگر محصولات مورد استفاده را فاش کند.

۴-۱۰- ذخیره ناامن و استفاده نامناسب از رمزنگاری

ذخیره کلمات عبور، کلیدها، گواهی‌نامه‌ها و دیگر اطلاعات محرمانه به شکل متن ساده ممکن است موجب ذخیره ناامن گردد. استفاده از کلیدهای کوتاه (مانند DES از کلیدهای ۵۶ بیتی استفاده می‌کند)، الگوریتم ضعیف (برای مثال، RC۴ و MD۵)، الگوریتم‌های غیراستاندارد، اعداد تصادفی رمزنگاری ضعیف در یک مولد عدد شبه تصادفی (PRNG)^۶، مدیریت کلید نامناسب (برای مثال، کلیدهای ذخیره‌شده در مکان ناامن) و کدنویسی^۷ سخت کلیدها ممکن است موجب نفوذ در اطلاعات حساس گردد. برخی پروتکل‌های معمول مانند HTTP شامل مذاکره الگوریتم‌های رمزنگاری می‌باشد و ممکن است اجازه استفاده از الگوریتم‌های

گواهی‌نامه‌های ذخیره‌شده قربانی در قالب کوکی‌ها استفاده می‌کند و درخواست‌های HTTP را به وبسایت مطمئن ارسال می‌کند. وبسایت مطمئن نیز عمل درخواست‌شده را اجرا می‌کند، که این درخواست بر اساس کوکی‌های ذخیره‌شده، تایید اصالت گردیده است.

حملات CSRF بر پایه این فرض می‌باشند که وبسایت مطمئن، مرورگر کاربر را تایید اعتبار می‌نماید.

۴-۷- تزریق‌های SQL

تزریق‌های SQL دستورات یا پرس‌وجوهای SQL ای هستند که درون داده ورودی کاربر به نحوی جاسازی شده‌اند که سازوکارهای کنترل دسترسی را کنار خواهد گذاشت و سپس می‌توانند نمایش دهند، اضافه نمایند، حذف کنند یا داده‌ها را در بانک اطلاعات تغییر دهند. به محض بهره‌برداری، مهاجم می‌تواند هر داده درون بانک اطلاعاتی شامل مشخصات فردی، از قبیل شماره کارت‌های اعتباری، اسامی، آدرس‌ها و دیگر اطلاعات حساس را بدزدد. هر زبان برنامه‌نویسی که به بانک اطلاعاتی متصل می‌گردد تحت تأثیر است؛ برای نمونه، C#، PHP، ASP.NET و JSP. در شکل (۷)، مفسر SQL فقط نام کاربری را بررسی خواهد کرد، به عنوان نیمه دوم کوئری (or 1=1) همیشه صحیح می‌باشد.

```
/** Example of SQL Injection **/
```

```
<form method="post" action="Login_Account.php">
  <input type="text" name="username">
  <input type="password" name="password">
</form>
```

در صورت فقدان ارزیابی صحیح ورودی، مهاجم می‌تواند برای بهره‌برداری از این نوع آسیب‌پذیری، ورودی نامناسب زیر را تولید نماید:

```
Select * from LOGIN where username='john_smith' and
password='' or 1=1;
```

شکل ۷- آسیب‌پذیری تزریق SQL

۴-۸- ارجاع نامطمئن شیء مستقیم^۱

ارجاع نامطمئن شیء مستقیم، زمانی رخ می‌دهد که برنامه‌نویس از اعطای مجوز استفاده نکرده باشد و ارجاعی آشکارا به

5- Abort

6- Pseudo Random Number Generator

7- Hard Coding

1- Insecure Direct Object Reference

2- Form Parameter

3- Directory

4- Improper Error Handling And Information Leakage

نامن را فراهم نماید.

۴-۱۱- زمان بررسی در مقابل زمان استفاده (وضعیت مسابقه^۱)

هنگامی که یک برنامه کاربردی در مراحل جدا اجرا می شود، این امکان وجود دارد که اجرای برنامه کاربردی بین مراحل مختلف قطع شود و یک قطعه کد دیگر اجرا شود. برای مثال، موردی را که در آن یک برنامه کاربردی، داده را در یک فایل می نویسد در نظر بگیرید. فرض کنید این برنامه دو مرحله داشته باشد. مرحله اول، چک کردن دسترسی فایل و مرحله دوم، نوشتن مقادیر بر روی این فایل است. در این حالت امکان دارد که هنگامی که چک کردن دسترسی فایل کامل شد و قبل از مرحله نوشتن، مقدار این فایل را جایگزین فایل دیگری کنیم، اگر نفوذگر بتواند از این آسیب پذیری بهره برداری کند، امنیت به راحتی نقض خواهد شد.

۵- توسعه نرم افزار امن

“توسعه نرم افزار امن” فرآیند توسعه ای از طراحی، ساخت، و آزمایش نرم افزار است که امنیت را در هر مرحله دخیل می کند و هدفش این است که مخاطرات امنیتی معرفی شده در هر مرحله از چرخه حیات توسعه نرم افزار امن (SSDLC) را کاهش دهد. بخش های زیر نگاهی به مراحل SSDLC خواهد انداخت [۱۰ و ۱۱].

۵-۱- معماری و طراحی امن

هدف اصلی مرحله “معماری و طراحی امن” کاهش تعداد آسیب پذیری ها قبل از آغاز توسعه است. این یک فرآیند مرور تکراری برای تحلیل معماری و طراحی برنامه کاربردی از جنبه امنیتی است. مرور شامل تجزیه و تحلیل نواحی بحرانی نرم افزار برای یکپارچه سازی مفاهیم امنیت پایه است؛ به طور مثال، تصدیق هویت، اعطای مجوز، محرمانگی و جامعیت.

نکته: حذف رخنه های امنیتی در سطح طراحی، آسان تر و مقرون به صرفه تر از حذف آن در دیگر مراحل SSDLC می باشد.

۵-۱-۱- مدل سازی تهدیدات

مدل سازی تهدیدات به دنبال توصیف و توسعه تهدیدات وارده است. اولین گام شناسایی تهدیداتی است که ممکن است به برنامه کاربردی یا محصول آسیب بزنند، و سپس شناسایی آسیب پذیری های وابسته به تهدیدات می باشد. گام بعدی شامل

تجزیه و تحلیل حملات ممکن و احتمالی است که بر اثر تهدیدات و اقدامات کنترل برنامه ریزی شده برای کاهش احتمال این قبیل حملات انجام می گیرد.

۵-۱-۲- ملاحظه طراحی امن

این مرحله، راه حل ها را برای تهدیدات بالقوه ممکن در طراحی خود یکپارچه می نماید. مفهوم مبنایی در پشت هر آسیب پذیری و حمله برای ایجاد یک طراحی امن عمومی، بایستی به درستی فهمیده شود. سپس،

طراحی می تواند کلیه پیش نیازهای امنیتی برنامه کاربردی را در ذهن پیروانند.

همچنین توسعه دهندگان می توانند از “الگوهای طراحی امن [۱۲]” در برخورد با موضوعات امنیتی مرتبط و حل مشکلات امنیتی شناخته شده استفاده نمایند.

۵-۲- روش های کدنویسی امن

هدف عمده مرحله “اقدامات کدنویسی امن” گسترش آگاه سازی درباره امنیت نرم افزار در جامعه توسعه دهندگان نرم افزار است. برنامه ای که با استانداردهای کدنویسی امن نوشته می شود، به مراتب امن تر از برنامه ای است که این استانداردها را رعایت نکرده است. به نظر می رسد کار اضافه ای انجام می شود، اما استانداردهای کدنویسی امن نه فقط احتمال مواجهه با آسیب پذیری را کاهش می دهد، بلکه دخول غیرمترقبه دیگر رخنه ها^۲ را نیز کاهش می دهد.

لطفا برای تشریح مطالب روش های کدنویسی امن، به بخش “۶- رهنمون های کدنویسی امن” مراجعه نمایید.

۵-۳- آزمایش امنیت نرم افزار

آزمایش امنیت نرم افزار، مرحله مستقلی از SSDLC برای اعمال بررسی صحت قبل از ارائه کد می باشد. این آزمایش، فرایندی از کشف رخنه های امنیتی در کد داده شده است. در ادامه، رویکردهایی برای هدایت آزمایش امنیتی ارائه می گردد.

۵-۳-۱- مرور و بررسی کد

مرور کد، فرایندی از آزمایش امنیت نرم افزار می باشد که توسعه دهنده برنامه، بررسی کننده های دو نفره متقابل و یک گروه آزمایش کننده تضمین کیفیت بررسی کد را با هم انجام می دهند.

۶- رهنمون‌های کدنویسی امن

بسیاری از رهنمون‌های کدنویسی امن توصیه‌هایی برای جلوگیری از نوشتن برخی الگوهای کدنویسی که ممکن است منجر به آسیب‌پذیری‌هایی شوند، ارائه می‌دهند [۱۳]. روش‌های کدنویسی امن شامل رهنمون‌های عمومی است که می‌تواند برای ارتقاء امنیت نرم‌افزار بدون توجه به زبان برنامه‌نویسی مورد استفاده قرار گیرد:

- ارزیابی ورودی مؤثر و کارا الزامی است. همانگونه که در بخش ۴ ذکر شد، اغلب آسیب‌پذیری‌ها نتیجه فقدان یا ارزیابی ورودی ناقص می‌باشد. یک شیوه خوب پیشنهاد می‌کند هر ورودی کاربر مورد بررسی دقیق قرار گیرد و تصفیه شود. بهتر این است که یک فهرست سفید از پارامترها و قالب‌های ورودی شناخته‌شده مورد انتظار، به جای تکیه بر یک فهرست سیاه از ورودی‌های بد شناخته‌شده ایجاد نمایید.
- انجام طراحی نرم‌افزار و دیگر مراحل مهندسی نرم‌افزار، تسهیل کننده کد ساخت یافته، کوچک و ساده می‌باشد. به علاوه، از یک فهرست بررسی^۲ کدنویسی امن استفاده نمایید.
- برای پیگیری تغییرات ایجادشده در کد و سند، از کنترل نسخه یا پیکربندی استفاده نمایید؛ این اقدام امکان عقب‌گرد^۳ ساده به نسخه قبلی را در حالت اشتباه جدی به وجود می‌آورد. کنترل نسخه، جوابگویی و کاهش زمان توسعه را تسهیل می‌کند.
- هرگز به ورودی دستورات SQL اعتماد نکنید. از دستورات SQL که به درستی تعریف شده است، استفاده نمایید. از اتصال رشته و جایگزینی رشته برای ایجاد دستورات SQL استفاده نکنید.
- از کتابخانه‌ها (مانند، کتابخانه ضد cross-site scripting) برای محافظت در برابر اشکالات امنیتی در حین توسعه برنامه کاربردی وب استفاده نمایید.
- همچنین تجربه توصیه می‌کند از کامپایلرهای نسخه آخر استفاده نمایید، که اغلب شامل دفاع‌هایی در مقابل خطاهای کدنویسی است؛ برای نمونه، کامپایلر GCC از کد در برابر

بررسی کد ممکن است دستی یا خودکار باشد. در حالت بررسی دوفره متقابل، توسعه‌دهندگان نرم‌افزار می‌توانند کدهای منبع یکدیگر را برای یافتن اشکالات امنیتی قبل از ارائه کد به گروه تضمین کیفیت بررسی نمایند.

در ادامه، تعدادی از رهنمون‌های بررسی کد ارائه می‌گردد:

- آسیب‌پذیری‌های معمول مطرح شده در بخش ۴ را دنبال کنید.
- فراخوانی‌های سیستم را شناسایی نمایید. به طور مثال توابع C/C++ در زبان System(), popen(), execlp(), execcpv() به عنوان رابط سیستم عامل می‌باشند؛ و یا در SQL تابع xp_cmdshell اجازه اجرای هر دستوری از سیستم‌عامل را می‌دهد.
- از ابزارهای بررسی کد منبع برای امتحان آن و یافتن ریزش‌های امنیتی استفاده نمایید. برای مثال، ابزار تجزیه و تحلیل PREfast از تجزیه و تحلیل ایستا برای یافتن نواقص در C یا C++ استفاده می‌کند، و Flawfinder از بانک اطلاعات درونی حاوی توابع C یا C++ با مشکلات معروف و شناخته‌شده استفاده می‌کند.

۵-۳-۲- آزمون نفوذپذیری

یک آزمون نفوذ، ارزیابی معیارهای امنیت برنامه کاربردی را به شیوه آزمایش جعبه سیاه انجام می‌دهد. او هیچ دانشی از معماری یا کد منبع برنامه کاربردی ندارد. نتایج این فرآیندهای ارزیابی بایستی مستند گردد و به درخواست‌کننده آزمون ارائه گردد.

۵-۳-۳- آزمون مرحله^۱

آزمون مرحله به معنی آزمون برنامه کاربردی در مقابل داده ناهنجار برای دیدن اینکه چگونه واکنش نشان می‌دهد می‌باشد. اگر برنامه کاربردی از کار افتاد، بنابراین بایستی اشکال جدیدی گزارش گردد و در مدل تهدید به روز گردد. هر زمان که برنامه کاربردی تغییر یابد یا به روز شود، آزمون مرحله باید اجرا گردد.

روش‌های اجرای مرحله، از آزمون جعبه سیاه استفاده می‌کنند. این روش اجازه شناسایی اغلب آسیب‌پذیری‌های معمول را می‌دهد. برای مثال، سرریز بافر، cross-site scripting و تزریقات SQL.

2- Checklist
3- Rollback

1- Fuzz

۷- نتیجه گیری

در این مقاله انواع آسیب پذیری های شناخته شده ناشی از کدنویسی مرور شد. این نکته حائز اهمیت است که توسعه دهندگان با آسیب پذیری های امنیتی شناخته شده آشنا باشند تا از نوشتن کدی که توسط این گونه آسیب پذیری ها مورد بهره برداری قرار می گیرند، امتناع ورزند. اجرای دوره های آموزشی توسعه امن نرم افزار مشتمل بر چگونگی نوشتن کد امن برای اجتناب از آسیب پذیری های اشاره شده در این مقاله نقش مؤثری در ارتقاء امنیت و کیفیت نرم افزارها خواهد داشت. توسعه دهندگان بایستی درک صحیحی از روش های کدنویسی امن برای کاهش خطاهای امنیتی و توسعه مناسب برنامه های کاربردی امن داشته باشند. در فاز تست نیز می توان با استفاده از روش های تست کدهای منبع (استفاده از ابزارهای Fuzzing، تحلیل کد ایستا، بازبینی و ارزیابی کد، تست های واحد و ...) موجب کاهش هزینه نگهداری و پشتیبانی از نرم افزارها گردید. کاهش رخنه های امنیتی موجب افزایش پایداری و امنیت برنامه کاربردی و حوزه نرم افزار می گردد، که گامی مؤثر در جهت برآورده نمودن اهداف مهم پدافند غیرعامل (تقلیل آسیب پذیری ها و کاهش خسارات و صدمات تأسیسات، تجهیزات و نیروی انسانی مراکز حیاتی، حساس و مهم نظامی و غیرنظامی کشور در برابر تهدیدات و حملات دشمن، و نیز بلایای طبیعی) می باشد.

مراجع

۱. پایگاه اطلاع رسانی پایداری ملی، سازمان پدافند غیرعامل کشور، شهریور (۱۳۹۲) "<http://paydarymelli.ir/fa/about>"
2. Nance Kara, Hay Brian, and Bishop Matt, "Secure Coding Education: Are We Making Progress?," in 16th Colloquium for Information Systems Security Education, Orlando, June (2012).
3. Robert C. Seacord, the CERT C Secure Coding Standard, 1st ed.: Addison-Wesley Professional, (2008).
4. Timothy Morrow, Robert Seacord, John K. Bergey, and Philip Miller, "Supporting the Use of CERT Secure Coding Standards in DoD Acquisitions," Carnegie Mellon University, Showcase CMU/SEI-2012-TN-016, October (2012).
5. P. Ammann and D. Wijesekera, "Scalable, Graph-Based Network Vulnerability Analysis," vol. 18 No. 22, pp. 217-224, (2002).

سرریزهای بافر جلوگیری می کند.

- همانگونه که قبلا گفته شد، الگوهای طراحی امنیت را می توان برای رفع نگرانی های مرتبط با امنیت مشابه و فراهم نمودن راه حل هایی برای مشکلات شناخته شده استفاده نمود.
- بهتر این است که برای کدنویسی از بررسی خطا یا استثناء مناسب استفاده نمایید. مقادیر برگشتی هر تابع، به خصوص توابع مرتبط با امنیت را بررسی نمایید. همچنین، نشت اطلاعات حساس از کاربران غیر قابل اعتماد را بررسی نمایید.
- سیاست امنیتی را برای ممنوع نمودن استفاده از توابع نامناسب که کد را تضعیف می کنند، اتخاذ نمایید. همانگونه که در بخش "آزمایش امنیت نرم افزار" توضیح داده شد، از یک فرآیند بررسی کد جفتی و آزمایش امنیت پشتیبانی نمایید.
- ورودی HTML را رمزگذاری نمایید. مهاجمین از ورودی بدخواه برای هدایت و اجرای انواع حملات XSS استفاده می کنند. رمزنگاری هر ورودی کاربر می تواند مرورگر وب کلاینت را از تفسیر این کدها به عنوان کد اجرایی رها سازد. داده حساس را در کوکی ها ذخیره نکنید.
- کلیه داده های محرمانه را با استفاده از روش های رمزنگاری قوی، رمز نمایید. مدیریت کلید را به دقت اجرا نمایید. از یک الگوریتم رمزنگاری قوی و منتشر شده با طول کلید مناسب استفاده نمایید. بکار بستن الگوریتم رمزنگاری تایید شده FIPS¹ را تشویق نمایید. پروتکل های امنیتی را با رمزنگاری ذاتا ضعیف (مانند SSL V7) و اعداد تصادفی رمزنگاری ضعیف به کار نیندید.
- استفاده از شیوه های کدنویسی امن شامل حفظ آگاهی درباره آسیب پذیری های شناخته شده و جدید و خطاهای نرم افزاری با مطالعه انجمن های گفتگوی مرتبط با امنیت، مجله ها، مقالات تحقیقی و خبرنامه ها می باشد.
- هر سازمان باید به توسعه دهندگان آموزش دهد که چگونه کد امن بنویسند (با برگزاری یک سمینار یا ارائه یک دوره آموزشی). ارائه درس باید راهبردها و اقدامات مناسب برای کم نمودن تهدیدات رایج را پوشش دهد. باید به ویژگی های امنیتی زبان های برنامه نویسی و چگونگی پیاده سازی آن ویژگی ها برای ساخت یک برنامه کاربردی امن تاکید نمود.

6. Soo Hoo Kevin, w. Sudbury Andrew, and R. Jaquith Andrew, "Tangible ROI through Secure Software Engineering: Special issue on Return on Security Investment," *Secure Business Quarterly*, Q4 (2001)
7. Russell L. Jones and Rastogi Abhinav, "Secure Coding: Building Security into the Software Development Life Cycle," *Information Systems Security*, vol. 20, no. 3, pp. 29-39, (2004).
8. H. Cheng Kwok, "Baking in Security During the Systems Development Life Cycle," *CrossTalk the journal of Defense Software Engineering*, vol. 03, pp. 22-25, March (2007).
9. Howard Michael, LeBalance David, and Viega John, *19 Deadly Sins of Software Security: Programming Flaws and How to Fix Them*, 1st ed.: McGraw-Hill Osborne Media, (2005).
10. Davis Noopor, "Secure Software Development Software Life Cycle Processes: A technology Scouting Report," CMU/SEI-2005-TN-024, December (2005).
11. Michael Howard and Steve Lipner, *The Security Development Life Cycle*, 1st ed.: Microsoft Press, May (2006).
12. Erich Gamma, Richard Helm, Johnson Ralph, and John Vlissides, *Design Patterns CD: Elements of Reusable Object-Oriented Software*, 1st ed.: Addison-Wesley Professional, May (1998).
13. Markus Aderhold, Gebhardt Alexander, and Mantel Heiko, "Choosing a Formalism for Secure Coding: FSM vs. LTL," TU Darmstadt, Technical TUD-CS-2013-0180, June (2013).

Securing software based on secure coding

S. Jorjam ¹

M. Dehghani ²

Abstract

Software security is concerned with methods of producing secure software. Concepts that are important to software security contain system risks management, programming language, platform, software audits, designing security and security tests. In other words, compliance with the security provisions in the production process can be considered an issue of passive defense in the field of software. In most cases, the programming mistakes that are easily avoided, lead to exploitable vulnerabilities in software. Reviews and analyses performed on thousand reported vulnerabilities, suggest that most vulnerabilities arise from a small number of common programming errors. We know that as soon as a vulnerability is discovered, it is easier and cheaper to fix. Application of the safe software development lifecycle, which investigates the security in each step of development to identify early potential vulnerabilities in each stage of development for the early identification of potential vulnerabilities is of utmost importance in securing software. Therefore, developers should understand secure coding techniques in order to reduce security errors and appropriate development of secure applications. This article suggests guidelines for secure coding.

Key Words: *Coding, Security, programming languages, Passive defense, buffer overflow, vulnerability*

1- MS Candidate, Imam Hussein Comprehensive University, (sjorjam@ihu.ac.ir) - Writer in Charge

2- Instructor and Academic Member of Imam Hussein Comprehensive University, (mdehghany@ihu.ac.ir)